

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟΝ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟ

Ανησυχώ....

Δεν έχω στο σώμα γρατζουνιές,
μώλωπες ή μελανιές,
αλλά στην καρδιά ανεξίτηλες οι πληγές.
Θέλω να κλειστώ στο σπίτι.
Πού θα πάει θα περάσει....

Φοβάμαι....

Είναι μονάχα μια μελανιά,
με πονάει όμως φρικτά.
Δεν περίμενα να φτάσουν ως εκεί,
δεν ξέρω αν υπάρχει διαφυγή.
Δεν μπορεί ... θα τους περάσει.

Τρέμω....

Γιατί; Τι έκανα και φταίω;
Πώς θα το σταματήσω;
Πώς στο σπίτι να γυρίσω,
αν είμαι σ' αυτό το χάλι;
Τελικά δεν θα τους περάσει.

Αντέχω....

Βαρέθηκα να το υπομένω,
κάνω ότι δεν καταλαβαίνω.
Δεν μπορώ να το αφήσω να συνεχίσει.
Ξέρω ότι δεν μου αξίζει.
Όχι! Δεν θα το αφήσω να περάσει.

Δεν φοβάμαι...

Κάποτε ήμουν από γυαλί,
τώρα από ατσάλι.
Δεν ανησυχώ, δεν φοβάμαι, δεν τρέμω.
Παίρνω ανάσα και ξεκινώ απ' την αρχή.
Εγώ καθορίζω τη δική μου ζωή!